

- தி. ஞானசகேரன்

- 0000000000000000,0 0000000000 000000 1700000 000000 000000000000 0000000000 00000000 00000000 0000000000 00. 0000000000 "00000000 000000000000000000 00000000 000000 "0 00000 000000000000 000000000000 00000000 000000000000. 0000000000 '00000 00000000 00000000000000 000000000000 00000000000000 -

ஈழத்தில் இடம்பெற்ற போர் காரணமாக, ஈழத்து இலக்கியத்தின் இயங்குநிலை இருவறே தளங்களில் இயங்கிவருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒன்று, ஈழத்தின் தசீய புவியியல் மற்றும் வாழ்வியல் அமையுள்ளதற்கு ஏற்படக்கூடிய இலக்கியம். இது ஈழத்தின் உள்ளே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இலக்கியவாதிகளால் படக்கூடியது. மற்றது, போர் காரணமாக ஈழத்தில் இருப்பது பாதுகாப்பில்லை என்று அஞ்சி பல்வறே நாடகங்களும் சினை ஈழத்தவர்கள் படக்கூடிய இலக்கியம். இது பாலம்பெயர் இலக்கியம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டு ஈழத்து இலக்கிய இயங்குதளங்கள் பற்றியும் இவற்றின் இன்றைய நிலை பற்றியும் விளக்குவதே இந்த உரையின் நோக்கமாகும். முதலில் பாலம்பெயர் இலக்கியத்தின் இன்றைய நிலைபற்றிக் கபிர்வது இந்த உரையின் ஒட்டுமொத்தமான உட்பொருளை விளங்கிக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

பாலம்பெயர் இலக்கியமானது ஈழத்து இலக்கியத்தின் நீட்சி எனக்கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது ஈழத்து இலக்கியம் ஈழத்து இலக்கியமாக மட்டுமில்லாமல் பாலம்பெயர் இலக்கியமாகவும் உள்ளது. இது ஈழத்தமிழர்கள் படக்கூடிய இலக்கியமாக இருக்கிறதேயொழிய இந்தியத் தமிழர்களின் இலக்கியமாக இருப்பதில்லை. ஆரம்பகாலத்தில் பாலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் தமது நாட்பின்பைப் பிரிந்த ஏக்கத்தினையும் சினைநடைநடை நாடகங்களில் தமக்கு ஏற்பட்ட துன்ப அனுபவங்களையும் பதிவு செய்த இலக்கியமாக பாலம்பெயர் இலக்கியம் இருந்தது.

Written by 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசகேரன்
Monday, 08 May 2017 06:28 - Last Updated Monday, 08 May 2017 06:36

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற அடையாளப்படுத்தல் உருவான காலப்பகுதியில் இருந்த சமீபத்தில் இன்று இல்லலை. பலநாட்களிலும் புகலடைந்தவர்கள் அங்கு காலப்பெயர் நினைவு துவிட்டார்கள். இவர்களுக்கு அறிவு விரும்பி, அனுபவ விசாலம், தொழில் நுட்பத்தோர் ச்சி, பொருளாதார அபிவிருத்தி, கலாசாரப் புரிந்துணர்வு முதலியன ஏற்பட்டன. இவற்றிற்குப் படைப்புகளின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் மாற்றம் பெறத் தொடங்கிவிட்டன. ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலர் இன்று தமிழ் படைப்புகளில் முன்னணி வகிக்கிறார்கள். இவர்கள் படகைக் கும் இலக்கியங்கள்க்கு தமிழ்மக்களிடையே உலகளாவிய ரீதியில் மதிப்பு இருக்கிறது. தமிழகப் பத்திரிகைகள் இந்தப் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பிரசுரிக் கின்றன.

நட்சேன், ஆசிகந்தராஜா, க. எஸ். சூதாசர், மருகப்பதி, பார்த்திபன், ஷோபாசக்தி, அ. மதுலிங்கம், தவேகாந்தன், இ. தியாகலிங்கம், கருணாகரமர்த்தி, ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், விமல்குமாரன், வி.ஜீ வகுமாரன், மாத் தளையசோம, அகில, கரு அரவிந்தன், வ.ந.கிரிதரன், இரா உதயணன், ஸ்ரீ ரஞ்சினி, இப்படியாக ஒரு நீண்ட பட்டியலே தயாரிக்கலாம். ஈழத்தவர்களாகிய நாம் இந்த எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களையிட்டுப் பெருமை அடக்கிறோம். இவ்வளவு மவர்களின் எழுத்துக்கள் எனக் கொண்டாடக்கூடும்.

இன்று புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் தமிழகத்திலே புத்தகம் போடக்கூடியவர்கள். தமிழக பிரபல எழுத்தாளர்களிடம் முன்னுரைகள் வாங்குகிறார்கள். தமிழகத்திலே எம்மவர் பலருடைய நூல்கள் பரிசுபை பெறுகின்றன. இந்த வருடம் பெப்ரவரி மாதத்தில் திருப்பிர தமீழ்ச்சங்கம் இரண்டு புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் நூல்களுக்கு பரிசு வழங்கியிருக்கிறது.

ஆசிகந்தராஜாவின் கீதையிட்டு யனக்கு கருநாவல் தொகுதி வகுமாரன் உதயணனின் வலியின் சமகைகள் நூல் ஆகியவை பரிசு பெற்றுள்ளன. அதேபோன்று முன்னர் டென்மார்க் ஜீ வகுமாரனின் கடவுச்சீட்டு நாவல் பரிசு பெற்றது. கனடா அகில எழுதிய கட்டுகள் சித்தந்தபோது சிறுகதைத் தொகுதி தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது. அ. மதுலிங்கத்தின் எழுத்துக்களுக்குப் பரிசு கிடைத்திருக்கிறது. மருகப்பதியின் பறவைகள் நாவலுக்கு சாகித்திய பரிசு கிடைத்திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பாரக்கும்போது எமக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது.

ஒருகாலத்தில் ஈழத்து எழுத்துக்களை இளக்காரமாகப் பேசியவர்கள் தமிழக எழுத்தாளர்கள். 1960 இல் இலங்கை வந்திருந்த பகீரதன் என்ற எழுத்தாளர் ஈழத்து இலக்கியம் தமிழக இலக்கியத்தை விட 20 வருடங்கள் பின்தங்கியுள்ளது என்றார். தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் கலமைகள் ஆசிரியர் கி. வ. ஜகந்நாதன் ஈழத்துப் படைப்புகளில் வரும் மணவளச் சொற்களுக்கு அடிக் குறிப்புத் தேவை என்றார். கி. ராஜநாராயணன் ஈழத்து மணவளச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்ள அகராதி தயாரித்தல் நல்லது என்றார். ஜயேகாந்தன் புலம்பெயர் எழுத்துக்களை புலம்பல் இலக்கியம் என்று கலேசியைக் காலமும் இருந்தது. இந்த நிலையை மாற்றியமைத்தவர்கள் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள். இன்று ஈழத்தமிழர்களின் எழுத்துக்களை விரும்பி வாங்கி பிரசுரிக் கும் நிலைமை தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருப்பதை எண்ணி நாம் பெருமை அடக்கிறோம்.

Written by 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசகேரன்
Monday, 08 May 2017 06:28 - Last Updated Monday, 08 May 2017 06:36

இந்த எழுத்தாளர்கள் யாபரோம் ஈழத்திலே தமிழகைக் கற்றவர்கள் பலர் மூதலில் ஈழத்துப் பத்திரிகைகளில் எழுதியவர்கள். ஈழத்துப் பத்திரிகைகளில் எழுதிப் பழகி எழுத்தாளர் ஆனவர்கள். ஈழத்திலே இவர்கள் இருந்த காலத்தில் இவர்களையே எழுத்துக்களுக்குப் பெரிதாகப் பிரபலம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், பாலம்பெயர்ந்து எழுத்தத் தொடங்கிய பின்னர் இவர்களையே எழுத்துக்களுக்குப் பிரபலம் கிடைத்திருக்கிறது.

இதற்கான காரணத்தை நாம் மூதலில் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அதற்கான மூதற் காரணம் ஈழத்தில் இருந்த காலத்தில் போர்ச்சுமலில் இவர்களுக்கு எழுத்துச் சூதந் திரம் இருக்கவில்லை.

இரண்டாவது காரணம் பாலம்பெயர்ந்த நாட்களில் இவர்களுக்கு கிடைக்கும் புதுவகையான வாழ்க்கை அனுபவங்கள், புதுவகைக் கலாசாரச் சமூகம், புவியியல் சமூகம், புதுவகைத் தொழில்கள் இவற்றை வதைத்து இவர்கள் படக்கூம் இலக்கியப் படபைப்புகள் தமிழுக்கு புதியதும் வித்தியாசமானதுமான பொருட்பரப்பையும் சுவையையும் தருகின்றன.

நான் மலேகே குறிப்பிட்ட எழுத்துச் சூதந் திரமும் புதிய சமூகமையும் ஈழத்தில் இருந்து எழுத்திக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இல்லை.

இதனை இன்னும் மொரு விதமாகக் கருவதானால், நட்சேன் ஈழத்தில் இருந்து கொண்டுவந்து அசோகனின் வதைத்தியசாலனை நாவலனை எழுதியிருக்க முடியாது. ஆசிரியர் திராஜா தலமொறனை தாண்டிய காயங்கள் சிறுகதையைப் படதைத்திருக்க முடியாது. கே. எஸ். சூதாகர் கற்றுக்கொள்வதற்கு என்ற கதையைப் படதைத்திருக்க முடியாது. ஏனென்றால் இந்தப் படபைப்புகளின் உள்ளடக்க அம்சங்களும் பகைப்புலமும் அவுஸ்திரலேயாவாக்கு உரியவை.

இலக்கியங்கள் தசீய புவியியல் பண்பாடும் மற்றும் வாழ்வியல் அமவைகளுக்கு ஏற்ப பெயர்கொண்டு சூட்டும் மரபு வேகக்காக இருந்து வருகிறது. எனவே நான் மலேகே குறிப்பிட்ட படபைப்புகள் யாவும் அவுஸ்திரலேய தமிழ் இலக்கியம்.

இதேபோன்றதான் பாலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்களனை கனடியத் தமிழ் இலக்கியம் வட அமெரிக்கத் தமிழ் இலக்கியம் ஐரோப்பியத் தமிழ் இலக்கியம் என்று பெயர் சூட்டும் அளவாக்கு தற் கால பாலம்பெயர் இலக்கியங்கள் பெயர் சூட்டி வகைப்படுத்த வேண்டிய பொருட்பரப்பைக் கொண்டுள்ளன. தற்போது அடூத் தகட்டமாக தமிழ் இலக்கியப் பரப்பானது ஒரு நாட்டின் தசீய புவியியல் பண்பாடும் மற்றும் அங்குள்ள வாழ்வியல் அமவைகளையும் தாண்டி இலக்கியங்கள் பாலம்பெயர்நாட்களில் படக்கைப்படுவதைக் காண்கிறோம். இது உலகத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற பொது அடையாளத்தைப் பெற்று விடுவதற்கான சாதியப் பாட்களனைக் கொண்டுள்ளமையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் உலகத் தரமான இலக்கியங்களைப் படபைப்பதையிடும் நாம் மகிழ்வடைகிறோம்.

இன்றைய சமூகநிலையில் தமிழக வணிகப் பத்திரிகைகள் பாலம்பெயர் படபைப்பாளிகளின் எழுத்துக்களை ஆராதிக் கின்றன. அது நல்லது. எம்மவரின் எழுத்துக்கள் பிரபலம் பெறுவதையிடும் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பெருமனைக் கொள்கிறோம். எனனால்

Written by 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசகேரன்
Monday, 08 May 2017 06:28 - Last Updated Monday, 08 May 2017 06:36

வளையிடப்படும் ஞானம் கலலை இலக்கிய சஞ்சிகையிலக்கேட்ட ஓவ்வொரு இதழிலும் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் படபைபைச் சரேத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால், இந்த புலம்பெயர் எழுத்துக்களின் நிலைமை தற் காலிகமானது. இந்த நிலை ஒன்று அல்லது இரண்டு தசாப்தங்களில் மறைந்துவிடும். அதற்குப் பிறகு நிலைமை என்ன?

ஏனெனில் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களது எதிர்காலத் தலமைற்றுகைள் தமிழில் இலக்கியம் படகைக் கப்பலோவதில்லை. அதற்கான அறிகுறிகள் ஏதும் தனப்படவில்லை. அவர்கள் யாரும் தமிழகப் பத்திரிகையில் எழுதுவதாகத் தெரியவில்லை. புலம்பெயர்ந்த நாட்கள் சிலவற்றில் அடூத்த தலமைற்றையினரும் தமிழ்கற்றுத் தறேயிருக்கிறார்கள் என்று கபுறுகிறார்கள். ஒருவளே ஒருசிலர் எழுதினாலும் அவர்களின் அடூத்த தலமைற்றை தமிழில் எழுதுமா? தமிழ் தெரிந்துவிட்டால் மட்டும் எழுத்தாளர்களாகிவிட முடியாது.

ஈழத்தில் இரூந்து இலக்கியம் படபைப்போரின் நிலைமை இதுவல்ல.

உலகத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழ்ச்சமிகத்தினினரிடமிரூந்து வறூபட்டும், நிலத்தால், வரலாற்றால், வாழ்க்கை முறையினால், பண்பாட்டால் தனித்தன்மை கொண்டவர்களாக ஈழத்தமிழர்கள் இரூக்கிறார்கள். ஈழத்தமிழரின் பசேசுமொழி, வாழ்க்கைச்சமூல், சமிககட்டமைப்பு, சமிக இயக்கமுற்றமை, சமுகப்பிரச்சினகைள், இனவிடூதலைப்போரட்டம் போன்றவையெல்லாம் ஈழத்து இலக்கியத்தை தனித்துவமானதாக ஆக்கியிருக்கிறது. ஈழத்தில் இரூந்து இலக்கியம் படபைப்போர் ஈழத்துக்கயூரிய தனித்துவத்துடன் இலக்கியம் படகைக்கிறார்கள்.

ஆனால், புலம்பெயர்ந்து வாழும் எழுத்தாளர்களுக்கு ஈழத்து இலக்கியம் என்ற பிரகஞயூடன் இலக்கியம் படகைக் வணேட்டும் என்ற கடப்பாடும் இல்லலை. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் தனித்துவமானது, வறூனது அதற்கான சிறப்பியல்பைக் கொண்டது என்பதை நாம் நினையில் கொள்ள வேண்டும் புலம்பெயர்நாட்களில் போலல்லாது ஈழத்தில் அடூத்த தலமைற்றை எழுத்தாளர்கள் தனேறி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் திறமைகளை எங்களால் கணிக் கமூபிகிறது. இங்கே உங்களக்குத் தெரிந்த ஓர் உதாரணத்தை முன்வைக்கிறேன். அவுஸ் திரலேய மலெப்ணே விறறில் சீ தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆதரவில் வானமுதம் தமிழ் வானொலி உலகளாவிய ரீதியில் கவிதை சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்தியது.

கவிதைப் போட்டியில் முதல் மூன்று இடங்களபைப் பெற்றவர்களும் இலங்கையைச் சரேந்தவர்கள். இந்தியத் தமிழர் ஒருவர் மூன்றாவது இடத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டுகளளார். முதல் இரண்டு இடங்களையும் முறையே மூதூர் முககதீன், முகம்மது ஹனீ பா ஆதம் பாவா ஆகிய முஸ்லிம் கவிஞர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் இரண்டு இடங்களையும் ஈழத்தில் வாழும் இலக்கியவாதிகளே பெற்றிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது இடத்தை ஓர் இந்திய எழுத்தாளர் பெற்றிருக்கிறார்.

அக்கினிக் குஞ்சு இணையத்தளம் நடத்திய அரூண் விஜயராணி ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் இரண்டு இடங்களையும் பெற்றவர்கள் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள். இதில் இரண்டாவது இடத்தை ஒரு தமிழக எழுத்தாளரும் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். மூன்றாவது இடத்தை ஒரு தமிழ்நாட்டும் எழுத்தாளர் பெற்றிருக்கிறார்.

இந்த இரண்டு போட்டிகளிலும் ஒட்டும்மொத்தமாக ஈழத்தில் வாழும் எழுத்தாளர்களே

Written by 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசகேரன்
Monday, 08 May 2017 06:28 - Last Updated Monday, 08 May 2017 06:36

அதிக பரிசுகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திவரும் சிறுகதைப்போட்டிகளில் பரிசுகள் பெற்றவர்கள்.

இந்த இரண்டு போட்டிகளிலும் முதல்பரிசு பெற்றவர்கள் பெண் எழுத்தாளர்கள். ஒருவர் பசுல்லாவையைச் சேர்ந்த கனகா கந்தசாமி. மற்றவர் கெக்கிராவை சஹானா. இவர்கள் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஆறாம் தலமைமுறை எழுத்தாளர்கள். ஈழத்திலே தலமைமுறை தலமைமுறையாக எழுத்தாளர்கள் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கிறார்கள்

அவுஸ்திரேலியா அக்கினிக் குஞ்சு இணையம் நடத்திய எஸ்.பொ. நினவை குறுநாவல் போட்டியில் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த ஆர்.எம். நௌஸாத் மின்றாம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார். இவர் ஞானம் நடத்திய சிறுகதைப்போட்டிகளில் நான்கு தடவை பரிசு பெற்றவர் தமிழ்நாடு எழுத்தாளர் சஜாதா ஞாபகார்த்தப் போட்டியில் இவரது சாகும்தலம் என்ற சிறுகதை பரிசு பெற்றது. காலச்சுவடு நிறுவனர் "சுந்தரராமசாமி 75" போட்டியில் இவரது நட்புமனை என்ற நாவல் முதல் பரிசு பெற்றது.

இப்படியாக தலமைமுறை தலமைமுறையாக புலம்பெயர் நாடுகளில் எழுத்தாளர்கள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. புலம்பெயர் எழுத்தாக்கங்கள் என்பது ஒரு அலை. அந்த அலை அடித்து ஓய்ந்துபோகும்.

இந்த 2017 ஆண்டில் நான்கே நான்கு மாதங்கள் தான் நிறைவாகியுள்ளன. இந்தக் குறுகிய காலத்தில் ஈழத்து எழுத்தாளர் இருவர் சர்வதேச ரீதியில் பரிசு பெற்றிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் எஸ்.ஆர்.எம். பலகலைக் கழகத்தின் கீழ் இயங்கும் தமிழ்ப்ப்ரோயம் நடத்திய போட்டியில் சிறந்த சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான விருதினையும் நான்கு இலட்ச ரூபாய் பணப்பரிசினையும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஓ.கே. குணநாதன் பெற்றிருக்கிறார்.

தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்பலகலைக் கழகத்தில் சிங்கப்பா மூஸ்தபா தமிழ் அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ள 'கரிகாற் சோழன்' விருதும் பணப்பரிசு ரூபாய் ஐந்து லட்சமும் இம்முறை இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம் எழுதிய 'பஞ்சம் பிழைக்கவந்த சீமன்' என்ற நாவலுக்கு கிடத்தை உள்ளது. இவையாவும் இன்றைய ஈழத்து இலக்கியத்தின் தரத்துக்கான சான்றுகள்.

ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிப்பேசும்போது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் பங்காற்றிய சஞ்சிகைகள் பற்றிப்பேசுவதும் முக்கியமானது. ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் இலக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கை திசைப்படுத்தி முன்னெடுத்துச் செல்பவை இந்த சஞ்சிகைகள் தான்.

சமீபத்தில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் கனடாவில் இருந்து வருகை தந்த நவம், அவருடைய பாரியார் திருமதி நவம் ஆகியோரது உரகை இடம்பெற்றன. அந்தக் கட்டத்தாக்கத்துத் தலமைவைகித்த கலநிதி ந. இரவீந்திரன் தனது தலமையுரையில் புலம்பெயர் நாடுகளில் வளெவரும் சஞ்சிகைகள் ஈழத்து சஞ்சிகைகளைவிடத் தரமானவை எனத் தன்னிடம் யாரோ புலம்பெயர்ந்த ஒருவர் கற்றியதாகச் சொன்னார். இந்தக் கருத்தை நான் கொழும்புக் கட்டத்தில் மறுத்துரைத்தேன்.

ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைகள் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற பிரகஞ்சையுடன் இயங்குகின்றன. ஆனால், புலம்பெயர் சஞ்சிகைகள் ஒவ்வொரு நாட்டில் ஒவ்வொரு நோக்குடன் இயங்குகின்றன. ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளை புலம்பெயர் சஞ்சிகைகளுடன் ஒப்பிட

Written by 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசகேரன்
Monday, 08 May 2017 06:28 - Last Updated Monday, 08 May 2017 06:36

மூடியாது. புலம்பெயர் நாட்களிலிருந்து ஆரம்பகாலங்களில் 70 இற்கும் மறைபட்ட சஞ்சிகைகள் வளிவந்தன இன்று நிலைமை என்ன...? புலம்பெயர் நாட்களிலிருந்து இன்று ஐந்து சஞ்சிகைகள் கட்ட வரவதில்லை.

நேரக்கட்டுப்பாடு கருதி ஓர் உதாரணத்தையெடுத்து இங்கு தருகிறேன். ஈழத்தில் அதிககாலம் சஞ்சிகை நடத்தியவர் டொமினிக் ஜீ வா. 1966 இல் இருந்து மலலிகை வளியானது. 1990 கள் வரை அச்சஞ்சிகை சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கியது. ஆனால், போர்க்கால நெருக்கடிகாரணமாக அவரால் தொடர்ந்து சஞ்சிகையை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்த முடியவில்லை. கொழும்புக்கு வந்து மலலிகையைத் தொடர்ந்தார். போர்காரணமாக பெரும் மனித அழிவுகள் ஏற்பட்டபோதுகூட அவர் அடக்கிவாசிக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காலத்தில்தான் ஈழநாடு பத்திரிகைக் காரியாலயம் எரிக் கப்பட்டது. ஈழமரசு காரியாலயம் எரிக் கப்பட்டது. இந்தப் பத்திரிகைகள் விற்பனை செய்யும் பிபாலசிங்கம் புத்தகசாலையை எரிக் கப்பட்டது. ஊடகவியலாளர்கள் சிவராம், நிமலராஜன், நிலைலை நடேசு போன்றவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். புலம்பெயர் எழுத்தாளர் சிலர் தொடர்ந்து அங்கே இருந்திருந்தால் அவர்களுக்கும் அந்தக்கதிதான் ஏற்பட்டிருக்கும். இத்தகைய சிபிலில் தான் அங்கு சஞ்சிகை நடத்தவேண்டியுள்ளது.

ஈழத்துச் சஞ்சிகையில் பத்திரிகையில் எழுதிப் பழகியவர்கள் தான் வளியே இருந்து கொண்டிருந்த சஞ்சிகைகள் தரமில்லை என்று பச்சுகிறார்கள். இன்று மலலிகை நின்றபடியே விட்டது. ஏன் நின்றபடியே...? அதற்குக் காரணம் தொடர்ந்து மலலிகையை நடத்துவதற்கான பொருளாதாரத்தை அவரால் தேடிமுடியவில்லை. வழக்கமாக மலலிகை வளிவந்ததும் அவர் அவற்றைத் தக்கிக்கொண்டு வாசகர்களையே சந்தித்து நேரடியாக விநியோகம் செய்வார். அடுத்த மலலிகை வளிவரவதற்கான பணம் சகேரிக் கப்பட்டதுவிடும். இப்படித்தான் மலலிகை வளியிடுவதற்கான பணத்தை ஜீ வா சகேரிக் தார். இன்று வயதோடு நிலையில் அவரால் எங்கும் பயணம் செய்ய முடியாது. அடுத்ததுவரும் மலலிகைக் கான பணத்தைச் சகேரிக் க முடியாது. அதனால் மலலிகை நின்றபடியே விட்டது. பொருளாதார பலம் இருந்தால் அவர் இருந்த இடத்திலேயே மலலிகையை நடத்துவார். மலலிகை தயாரிப்பில் அவருக்கு உதவ ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். மலலிகை ஏன் நின்றபடியே என பலர் இன்று வியாக்கியானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புலம்பெயர்ந்தவர்கள் 50 பேர் தொடர்ந்தும் சந்தாதாரராக இருந்திருந்தால் மலலிகை நின்றிருக்காது. 50 வருட நிறைவு மலரையாவது வளிக்கொண்டு வந்திருக்கலாம். இவர்கள் யாரும் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவ முன் வரவதில்லை. கடந்து வந்த பாதையை மறந்து போகிறார்கள். புலம்பெயர் சஞ்சிகைகளுக்கு பொருளாதார பலம் இருக்கிறது. ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் பொருளாதாரபலமின்றி மடிந்து போகின்றன. புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் புலம்பெயர் சஞ்சிகைகளையும் வளர்த்துவிடவில்லை. ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளையும் வளர்த்துவிடவில்லை. தமிழக வணிக சஞ்சிகைகள் ஈழத்துப் போரையணிகப்பொருளாக கிய ஒரு காலமும் இருந்தது. ஈழப்போருக்கு ஆதரவான எழுத்துக்களைக் கொண்ட பக்கங்கள் கிழித்து எடுக்கப்பட்ட பின்னரே அவை இலங்கைக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டன. புலம்பெயர் எழுத்தாளர்கள் சிலர் எழுதிய ஈழப்போருக்கு எதிரான விடயங்கள் கிழித்தெடுக்கப்பட்டால் அனுமதிக்கப்பட்டன. ஒரு முறை ஆணந்தவிகடனில் போருக்கு ஆதரவான விடயம் வந்தவளையில் அந்தப்பகுதி தவறுதலாக கிழித்தெடுக்கப்பட்டாத நிலையில் இறக்குமதியானபோது அதனை இறக்குமதி செய்த பிபாலசிங்கம் அதிபர் ஸரீ தரசிங்கத்தைச் செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அரசுக்கு எதிராகவோ அல்லது இயக்கங்கள்க்கு எதிராகவோ

Written by 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசகேரன்
Monday, 08 May 2017 06:28 - Last Updated Monday, 08 May 2017 06:36

சஞ்சிகையில் எழுதுவது மட்டுமல்ல அவற்றை விற்றபதுகூட ஆபத்தானதாக இருந்தது உண்மையில் சஞ்சிகையின் தரம் சரியில்லை என்று கற்றுபவர்கள் யார்...? தமது கருத்துியலுக்கு அமைய அல்லது தமது அரசியலுக்கு அமைய ஒரு பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை வரவில்லை என்றால் அதனை தரமில்லை என்கிறார்கள். இதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது கருத்து நிலை. தமது கருத்து நிலைக்கு ஏற்றதாக இல்லாவிட்டால் சஞ்சிகையின் தரம் சரியில்லை என்பார்கள். இன்னொரு சாரார்; தமக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும் என்று காட்டிக்கொள்ளவும் சஞ்சிகைகளின் தரம் சரியில்லை என்கிறார்கள்.

எது எப்படி இருந்தபோதிலும் ஈழத்திலே காலத்துக்குக் காலம் சஞ்சிகைகள் வளிவந்து தத்தம் நிலையில் சிறந்த பணியாற்றியிருக்கின்றன. ஈழத்தின் முதலாவது சஞ்சிகை பாரதி 1946 தமையத்தில் வளிவந்தது. முதலாவது இலக்கிய சஞ்சிகை மறுமலர்ச்சி அதே ஆண்டு பங்களூரில் வளிவந்தது. தொடர்ந்து கலகச்செல்வி, மரகதம், சிரித்திரன், விவகேசி, மல்லிகை, குமரன், இளம்பிறை, மலர், பரிணி, சூடர், அலை, புதிசு, தேரத்தகக் கரணை, பெருவளி, வளிச்சம், மயன்றாவது மனிதன், சங்கதிர் இப்படி இன்னும் பல சஞ்சிகைகள் சங்கிலி தொடர்போல காலத்துக்குக் காலம் தோன்றி தத்தம் நிலையில் இலக்கியப்பணி புரிந்து வந்துள்ளன. இன்று ஞானம், ஜீவந்தி, படிகள், மகூடம், கலைமுகம் என சஞ்சிகைகள் வருகின்றன. சஞ்சிகைகள் எதிர்கொள்ளும் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் இவையெல்லாம் கொடுத்துக் கஷ்டத்தின் மத்தியில் வளிவந்து கொண்டுவந்தான் இருக்கின்றன.

இவை வணிகப்பத்திரிகைகள் அல்ல. இலக்கிய தாக்கம் கொண்டவர்களால் பெறும் நட்டத்திடன் நட்டதப்படி பத்திரிகைகள். ஈழத்து இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கு 71 வருட வரலாறு இருக்கிறது. அது தொடர்கிறது. இன்று 40 இறக்கும் குறையைத் புதிய தலையெழுத்துப்படையாளிகள் ஈழத்தில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்வதேச இலக்கியப்போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பல பரிசில்களைத் தட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஞானம் சஞ்சிகையும் பலபிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டுவந்தான் வளிவருகிறது. இந்நிலையில் எப்படி ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளை பாலம்பெயர் சஞ்சிகைகளுடன் ஒப்பிட முடியும். விமர்சனங்களுக்கு நாங்கள் மதிப்பளிக்கிறோம். மாற்றாக கருத்துகளுக்கு இடமளிக்கிறோம். ஆனால், எந்தக் கருத்து தானாலும் அதனை ஆதாரங்களாகக் கற்றுவிடும். எழுந்தமானமாகக் கற்றக் கட்டாது. தரம் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அவற்றைச் சான்று ஆதாரங்களுடன் குறிப்பிடவேண்டும். தரம் பற்றிய உங்கள் அளவுகோல் என்ன? தமிழகத்து வணிகச்சஞ்சிகைகளா அல்லது வறையென்ன?

சங்க காலத்து மக்களது வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் நாங்கள் அகநானூறு, புறநானூறு போன்றவை பதிக்கிறோம். அவை இலக்கிய ஆதாரங்கள். அதே போன்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத் தமிழன் எப்படி வாழ்ந்தான் என இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளின் பின்வரப்போகும் தலையெழுத்து அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் ஈழத்து இலக்கிய சிறந்தவர்களை ஆதாரமாகக் கொள்ள வேண்டும். ஈழத் தமிழன் முகம் கொடுத்த போராட்டப் பற்றி அறிய வேண்டுமானால் ஞானம் சஞ்சிகை தோடு தபோர் இலக்கியம், பாலம்பெயர் இலக்கியம் போன்ற தோடுகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

ஈழத்து சஞ்சிகைகள் பலவற்றுப்பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்துப் போதிலும் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற தனித் தனித் தலைப்பைக் கொண்ட தரமானதாகத் தான் வளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை பாலம்பெயர் சஞ்சிகைகளுடன் அல்லது வணிக சஞ்சிகைகளுடன் ஒப்பிடப்படுவது தவறானது. தற்போது ஈழத்து இலக்கியச்

Written by 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசகேரன்
Monday, 08 May 2017 06:28 - Last Updated Monday, 08 May 2017 06:36

செல் நெறி போருக் குப் பின் னரான இலக் கியமாக மாறியுள் ளது. போருக் குப் பின் னரான இலக் கியங் கள் மக் களின் மனச் சாட் சியதைத் துண்டிப் போரினால் சீ ரழிந் த நாட் டை, சமிக் கத தை கட டியழெழுப் ப வணை டும் என்ற உணர் வினை ஏற் படுத் துகின்றன. தற் போது எவ் வித சூயதணிக் கைகள் எதுவுமின்றி எழுத் தாளர்கள் தமது படபை புகளளை எழுதக் கட்டிய சமீழ் நிலை ஈழத் தில் உள்ளது. போரில் இடம் பெற்ற தவறுகளளை விமர் சிக் கும் இலக் கியங் கள் அங் கு வருகின்றன. போராளிகள் சிலர் வெளிப் படயாகத் தமது எண்ணங் களளை எழுதுகின்றனர் .

அகதி நிலை, சிறை வாழ் க் கை, கணவர் களளை இழந் த கமைப் பணை கள் 60,000 பரே இரூப் பதாகக் கணக் கிடப் பட்ட டுள் ளது அவர் களது வாழ் வாதாரப் பிரச் சினை, தாய் தந்தையரை இழந் த பிள் ளகைகள் , பிள் ளகைகளை இழந் த தாய் தந்தையர் , ஊனமுற்ற போராளிகளின் வாழ் க் கைப் போராட்டம் , போராளிப் பணை கள் சமிக் கத தில் எதிர் நோக் கும் பிரச் சினைகள் , சமீந் த நிலங் களளை இழந் து பிறிதோர் இடத் தில் வாழ்நேரிடும் அவலம் , வாழ் வாதாரங் களளை இழந் து நிறக் கும் பெருவாரியான மக் கள் , இராணுவப் பிரச் சன் னம் , வன் புணர்ச் சிக் கு உள்ளாக் கப் பட்ட டு அந் த நினைவுகளை சமந் து கலங் கிந் திற் கும் பணை கள் . திரும்பம் செய் ய ஆணை கள் கிடகை காது தவிக் கும் பணை கள் , போரின் பின் னர் சமிக் கத தில் ஏற் பட்டும் சமிக் கச் சீ ரழிவு, பணப் பாட்டிச் சீ ரழிவு மனோரீ தியாகப் பாதிக் கப் பட்டோர் , மனப் பிறழ் வு அடந் தோர் இவர் களையெல் லாம் மனத் திலிருத் தி மீ ள் கட டுமான இலக் கியங் களையைப் படகைக் கவணை டிய தவே, ஒரு சமிக் கப் பொறுப் பு ஈழத் தில் வாழும் படபை பாளிகளாக் கு உள்ளது. போருக் குப் பின் னரான இலக் கியம் இன் று இந் தத் திசையில்தோன் நகர்ந் து கொண்டிருக் கிறது. இதனை ஆதரித் தும் , பதிவாசியை தும் ஊக் கப் படுத் தியும் ஆதரிக் க வணை டிய தார மீ கப் பொறுப் பு ஈழத் துச் சஞ்சிககைகளாக் கு இருக் கிறது. இதனைத் தான் பெரும் பாலான ஈழத் துச் சஞ்சிககைகள் இன் று செய் து கொண்டிருக் கின்றன. போருக் குப் பின் னரான இலக் கியம் என்ற வகைப் படுத் தக் கட்டிய பல கவிதைத் தொகுதிகள் , சிறுகதைத் தொகுதிகள் நாவல் கள் வெளிவந் துள் ளன. கற்றுப் பாக அதிக கவிதைத் தொகுதிகள் போருக் குப் பின் னரான விடயப் பரப் பகைக் கொண்ட தொகுதிகளாக் கு வெளிவந் துள் ளன.

தீ பச் செல் வனின் பதுங் கு குழியில் பிறந் த குழந் தை, கிளி நொச்சி - போர்தின் ன நகரம் , பாழ் நகரத் தின் பொழுது, கருணாகரனின் பலிஆடும், எதுவுமல்ல இதுவும் , கி.பி.நிதுன் எழுதிய துயரக் கடல் , சித் தாந் தனின் துரத் தும் நிழல் களின் யுகம் , மன் னார் பனில் எழுதிய ஈநிலத் தை எதிர் பாரத் து, நிலாந் தனின் யுகபுராணம் , குணவே வரனின் மச்சுக் காற்றால் நிறையும் வெளிகள் , பெரிய ஐங் கரனின் கறுப் பு மழை, கு.றஜீ பனின் பசேறக் க போன்ற தொகுதிகள் உடனடியாக் கு என் நினைவில் வருகின்றன. இன் னும் சில தொகுதிகள் வந் திருக் கலாம் .

த. அஜந் தகுமார் , யாத் திரீ கன் , செ. சாதர் சன் , இ.சு. முரளிதரன் , ஐ.வரதராசன் , பெ. கை. சரவணன் , த.ஜெயசீ லன் , ஸரீ பிரசாந் தன் , ந. சத் தியசீ லன் , றஷ் மி, அ. யசேராசா, சோ.பத் மநாதன் , ந.சத் தியபாலன் , வெற்றி துஷ் யந் தன் , மரதம் கதீ ஸ் , மகாலிங் கசிவம் , கோகுலராகவன் , புலவோலியிர் வலை நந் தன் , அல் வாயிர் சிவநசேன் , பா. அகிலன் , தானா விஷ் ணு, ந.மயிரர்ப் பன் , போன்றோரின் கவிதைகள் பல போருக் குப் பின் னரான கவிதைகளாக் கு வெளிவந் து கொண்டிருக் கின்றன.

போருக் குப் பின் னரான சிறுகதைகள் அடங் கிய தொகுதிகளாக் கு கருணை ரவி எழுதிய கடவுளின் மரணம் , யோ.கர் ணன் எழுதிய சகோவரோ இருந் த வீ டும், இரா உதயணன் எழுதிய பனிமலர் , வன் னிவலி போன்ற தொகுதிகளும் வறே சிலரின் தொகுதிகளும்

